

Kuhesabiwa haki ni nini?

Kuhesabiwa haki sio mahakama au kitendo cha kimahakama cha Mungu, ambacho Yeye husamehe, humwachilia au kumtendea mwanadamu, ambaye sio mwadilifu, kana kwamba alikuwa mwadilifu. Sasa, ikiwa Mungu alitenda dhalimu kana kwamba alikuwa mwadilifu, atakuwa anafanya udhalimu. Ikiwa Mungu angemtangaza mwenye dhambi kuwa mwenye haki, tutakuwa na taarifa ya uwongo, ya kufikirika, kwa sababu Mungu atakuwa anatangaza jambo lisilo la kweli juu ya mwanadamu.

Kuhesabiwa haki ni nini?

“Kwa maana yeye aliyekufa amehesabiwa haki juu ya dhambi”
(Rum. 6: 7)

Ufafanuzi wa kitheolojia

Ni kawaida kwa theolojia kuichukulia fundisho la kuhesabiwa haki kama suala la utaratibu wa kiuchunguzi, kwa hivyo maneno “kitendo cha kimahakama cha Mungu”, “kitendo cha utambuzi wa kimungu”, “tangaza haki”, nk, katika ufafanuzi juu ya mada ya kuhesabiwa haki.

Kwa Scofield, ingawa ana haki, muumini bado ni mwenye dhambi. Mungu anamtambua na kumchukulia muumini kuwa mwenye haki, lakini hii haimaanishi kwamba Mungu humfanya mtu kuwa mwenye haki.

“Mtenda dhambi anayeamini anahesabiwa haki, ambayo ni kwamba, anahesabiwa haki (...) Kuhesabiwa haki ni kitendo cha kutambuliwa na Mungu na haimaanishi kumfanya mtu kuwa mwadilifu.” Scofield Bible with References, Rum. 3:28.

Kwa Charles C. Kyrie kuhalalisha maana yake:

*"Kutangaza kwamba mtu ni sawa. Wote maneno ya Kiebrania (sadaq) na Kigiriki (dikaiō) yanamaanisha 'tangaza' au 'tamka' uamuzi mzuri, kumtangaza mtu haki. Dhana hii haimaanishi kumfanya mtu kuwa mwadilifu, bali inatangaza tu haki "*Kyrie, Charles Caldwell, Theolojia ya Msingi – Inapatikana kwa kila mtu, iliyotafsiriwa na Jarbas Aragão – São Paulo: Christian World, 2004, p. 345.

George Eldon Ladd anaelewa haki kutoka kwa neno la Uigiriki dikaiō, kama:

*" " Tangaza haki ", usifanye haki". Kama tutakavyoona, wazo kuu, katika kuhesabiwa haki, ni tangazo la Mungu, mwamuzi wa haki, kwamba mtu anayemwamini Kristo, ingawa anaweza kuwa mwenye dhambi, ana haki – anaonekana kuwa mwenye haki, kwa sababu, katika Kristo, alikuja kwa uhusiano wa haki na Mungu "*Ladd, George Eldon, Theolojia ya Agano Jipya, iliyotafsiriwa na Darci Dusilek na Jussara M. Pinto, 1. Ed – São Paulo: Kutoka, 97, p. 409.

Kuhesabiwa haki sio uamuzi wa kiuchunguzi wala uamuzi wa Mungu ambao Yeye husamehe, humwachilia na kumtendea mtu ambaye sio sawa tu kama alikuwa mwadilifu. Sasa, ikiwa Mungu alitenda dhalimu kana kwamba alikuwa mwadilifu, atakuwa anafanya udhalimu. Ikiwa Mungu angemtangaza mwenye dhambi kuwa mwenye haki, tutakuwa na taarifa ya uwongo, ya kufikirika, kwa sababu Mungu atakuwa anatangaza jambo lisilo la kweli juu ya mwanadamu.

Kiini cha mafundisho ya kuhesabiwa haki ni kwamba Mungu huumba mtu mpya katika haki na utakatifu wa kweli na anamtangaza kuwa mwadilifu kwa sababu mtu huyo mpya ni mwadilifu. Mungu hafanyi kazi na haki ya uwongo, ya kufikirika, hadi kufikia hatua ya kumtendea yule ambaye sio mwadilifu kabisa.

Kwa wanatheolojia wa mageuzi, kuhesabiwa haki ni tendo la kimahakama la Mungu bila mabadiliko yoyote katika maisha yao,

ambayo ni kwamba, Mungu habadilishi hali ya mwanadamu. Kuna uongo wa uongo, kwa maana Mungu huwahesabia haki tu wale waliozaliwa mara ya pili (Yohana 3: 3).

Sasa, ikiwa mwanadamu amezaliwa tena kulingana na Mungu, hii inamaanisha kwamba Mungu alibadilisha hali ya mwanadamu (1 Petro 1: 3 na 23).

Hali ya muumini ni tofauti kabisa na wakati hakuamini Kristo. Kabla ya kuamini, mwanadamu yuko chini ya nguvu ya giza na, baada ya kuamini, anasafirishwa kwenda kwa ufalme wa Mwana wa pendo lake "Ambaye alitutoa kutoka kwa nguvu ya giza, na kutupeleka katika ufalme wa Mwana wa pendo lake" (Cl 1 : 13).

Wakati katika nguvu ya giza mwanadamu alikuwa hai kwa dhambi, kwa hivyo, hatatangazwa kuwa mwenye haki, lakini wafu kwa dhambi wamehesabiwa haki kutoka kwa dhambi.

Sasa, mifumo ya kisheria ambayo tunapata katika korti inashughulikia maswala na uhusiano ambao una mali kati ya walio hai, wakati mafundisho ya kuhesabiwa haki hayahusishi kanuni za kiuchunguzi, kwa sababu ni wale tu ambao wamekufa kwa dhambi wanahesabiwa haki kutoka kwa dhambi!

Biblia inaonyesha kuwa Wayahudi na watu wa mataifa mengine wameokolewa kwa neema ya Mungu iliyofunuliwa katika Kristo Yesu. Kuokolewa kwa neema ya Mungu ni sawa na kuokolewa kwa njia ya imani, kwani Yesu ndiye imani iliyo wazi (Gal 3:23). Yesu ndiye msingi thabiti ambao mwanadamu anategemea kabisa Mungu na anahesabiwa haki (Ebr 11: 1; 2 Kor 3: 4; Kol 1:22).

Daniel B. Pecota alisema kuwa:

"Imani kamwe sio msingi wa kuhesabiwa haki. Agano Jipya halidai kamwe kuwa kuhesabiwa haki ni dia pistin ("badala ya imani"), lakini siku zote pisteos dia, ("kwa imani") "

Sasa, ikiwa tunaelewa kuwa Kristo ndiye imani iliyotakiwa kudhihirishwa, inafuata kwamba Kristo (imani) alikuwa, yuko na

atakuwa daima msingi wa haki. Mkanganyiko kati ya 'dia pistin' (tumaini ukweli) na 'dia pisteos' (ukweli wenyewe) ni kwa sababu ya usomaji duni wa vifungu vya bibilia, kwani Kristo ndiye msingi thabiti ambao wanaume wanaoamini wanampendeza Mungu, kwa sababu kuhesabiwa haki ni kwa njia ya Kristo (siku ya pisteos).

Shida kubwa na mafundisho ya warekebishaji ya kuhesabiwa haki ni kujaribu kutenganisha fundisho la kuhesabiwa haki na fundisho la kuzaliwa upya. Bila kuzaliwa upya hakuna haki na hakuna haki mbali na kuzaliwa upya. Wakati mwanadamu ameumbwa kulingana na mwili na damu, kuna hukumu ya Mungu: hatia, kwa sababu hii ndiyo hali ya mwanadamu aliyefanywa kulingana na mwili (Yohana 1:12).

Lakini, wakati mwanadamu amezalishwa tena (kuzaliwa upya), uamuzi ambao Mungu hutoa ni: haki, kwa sababu mtu huyo ni mwadilifu.

Hukumu katika Adamu

Hatua ya kwanza ya kuelewa mafundisho ya kuhesabiwa haki ni kuelewa kwamba watu wote wamefanya dhambi na kupungukiwa na utukufu wa Mungu (Rum. 3:23).

Hii inamaanisha kwamba, kwa sababu ya kosa la Adamu, wanaume wote kwa pamoja, walipokuwa kwenye 'paja' la Adamu, walikuwa wachafu na wakafa kwa Mungu (Zab 53: 3; Zab 14: 3). Baada ya kosa la Adamu, uzao wake wote ulianza kuishi kwa ajili ya dhambi na walikuwa wamekufa (wametengwa, wametengwa) na Mungu.

Kwa kusema juu ya hali hii iliyorithiwa kutoka kwa Adamu, mtume Paulo alisema kwamba watu wote (Wayahudi na watu wa mataifa) kwa asili walikuwa watoto wa ghadhabu (Efe. 2: 3).

Kwa nini watoto wa ghadhabu? Kwa sababu walikuwa watoto wa uasi wa Adamu "Mtu awaye yote asiwadanganye kwa maneno matupu;

kwa sababu ya mambo haya ghadhabu ya Mungu huwajia watoto wa uasi” (Efe. 5: 6).Kwa sababu ya kosa la Adamu, dhambi iliingia ulimwenguni, na kwa sababu ya kutotii kwake, watu wote ni wenye dhambi. Ndiyo sababu wote wamefanya dhambi” (Rum. 5:12).

Wanaume wote waliozaliwa kulingana na mwili ni wenye dhambi kwa sababu hukumu ya Adamu (kifo) ilipita kwa wazao wake wote.

Wengi hawajui kuwa wanaume ni wenye dhambi kwa sababu ya hukumu iliyorithiwa kutoka kwa Adamu, na wanafikiria kuwa wanaume ni wenye dhambi kwa sababu ya maswala ya kitabia yanayotokana na ujuzi wa mema na mabaya.

Inahitajika kuona kosa la Adamu vizuri kutoka kwa maarifa yaliyopatikana kutoka kwa tunda la ujuzi wa mema na mabaya. Ingawa ujuzi wa mema na mabaya haukuwa ndio uliomtenganisha mwanadamu na Mungu (dhambi), kwa sababu Mungu anajua mema na mabaya (Mwa. 3:22), kutotii kulileta dhambi (mgawanyiko, utengano, kutengwa) na sababu ya sheria iliyosema: hakika utakufa (Mwa. 2:17).

Dhambi ilithibitika kuwa mbaya kupita kiasi kwa sababu kupitia sheria takatifu, ya haki na nzuri dhambi ilitawala na kumwua mwanadamu (Rum. 7:13).

Bila adhabu ya sheria: ‘hakika utakufa’, dhambi haingekuwa na nguvu ya kumtawala mwanadamu, lakini kupitia nguvu ya sheria (hakika utakufa) dhambi ilipata nafasi na kumuua mwanadamu (Rum. 7:11).

Sheria iliyotolewa katika Edeni ilikuwa takatifu, ya haki na nzuri kwa sababu ilimwonya mwanadamu juu ya matokeo ya kutotii (hautakula, kwa maana siku utakapoila, hakika utakufa).

Kwa sababu ya kosa, wanaume hutengenezwa kwa uovu na huchukuliwa mimba katika dhambi (Zab 51: 5). Kutoka kwa mama (tangu mwanzo) wanaume humwacha Mungu (Zab 58: 3), wanaume bora hulinganishwa na mwiba, na moja kwa moja kwa uzio uliotengenezwa na miiba (Mk 7: 4). Ni kwa sababu ya kosa la

Adamu ndipo uamuzi ulisikilizwa: hatia! (Warumi 3:23)

Kwa hivyo swali la Ayubu: “Ni nani awezaye kutoa safi kutoka kwa najisi? Hakuna mtu”(Ayubu 14: 4). Lakini kisichowezekana kwa wanadamu kinawezekana kwa Mungu, kwa sababu Anao uwezo wa kufanya kila kitu kuwa kipya: “Yesu, lakini, akiwatazama, akasema: Kwa wanadamu haiwezekani, lakini si kwa Mungu, kwa maana kwa Mungu wote mambo yanawezekana” (Marko 10:27).

Kuhesabiwa haki ni jibu la Mungu kwa maswali ya maana zaidi ya wanadamu: Je! Mtu anawezaje kukubalika mbele za Mungu? Jibu liko wazi katika Agano Jipya, haswa kwa mpangilio ufuatao wa Yesu Kristo: “Kweli nakwambia, yeye ambaye hajazaliwa mara ya pili hawezi kuuona ufalme wa Mungu” (Yohana 3: 3). Ni muhimu kuzaliwa kwa maji na kwa Roho, kwa maana kilichozaliwa kwa mwili ni cha mwili, lakini wale waliozaliwa kwa Roho ni wa kiroho (Rum. 8: 1).

Shida ya kujitenga kati ya Mungu na wanadamu (dhambi) inatokana na kuzaliwa kwa asili (1Co 15: 22), na sio kutoka kwa tabia ya wanaume. Dhambi inahusiana na asili ya mwanadamu iliyoanguka, na sio tabia yake katika jamii.

Suluhisho la kulaani ambayo mwanadamu hupata katika kuhesabiwa haki katika Kristo hutoka kwa nguvu ya Mungu, na sio kutoka kwa kitendo cha kimahakama. Kwanza, kwa sababu ilitosha kwa mwanadamu kukosa kumtii Muumba ili hukumu ya hukumu ijulikane: kifo (kujitenga) kwa watu wote (Rum. 5:18). Pili, kwa sababu wakati Yesu anawaita watu wachukue msalaba wake mwenyewe, anaweka wazi kuwa ili kupatanishwa kati ya Mungu na watu ni muhimu kupata adhabu iliyowekwa: kifo. Katika kufa na Kristo haki imeridhika, kwa sababu adhabu ni kitu zaidi ya mtu wa mkosaji (Mt 10:38; 1Kor 15:36; 2Kor 4:14).

Wakati mtu aliyepooza alipowekwa mbele ya Yesu, Alisema:

“Sasa ili mjue kwamba Mwana wa Mtu ana nguvu duniani kusamehe dhambi (akamwambia yule aliyepooza), nakuambia, Simama, chukua kitanda, uende nyumbani kwako” (Mk 2:10)

-11).

Mstari huu kutoka kwa Yesu unaonyesha kwamba kifungu cha kawaida kutoka Warumi 3, aya ya 21 hadi 25 juu ya kuhesabiwa haki hakihusishi dhana za kiuchunguzi.

Kusamehe dhambi sio mahitaji ya kisheria, ni suala la nguvu! Ni wale tu ambao wana nguvu juu ya udongo wanaweza kusamehe dhambi ili kutengeneza vyombo vya heshima kutoka kwa misa hiyo hiyo (Rum 9:21).

Ndio maana mtume Paulo hakuaibishwa na injili, kwa maana injili ni nguvu ya Mungu kwa wokovu wa kila mtu aaminiye (Rum. 1:16).

Katika kuzungumza juu ya suala hili na Ayubu, Mungu anaweka wazi kuwa, ili mwanadamu aweze kujitangaza mwenye haki, itakuwa muhimu kuwa na mikono kama ya Mungu na kunguruma kama Aliye Juu. Itakuwa muhimu kuvaa utukufu na utukufu na kuvaa kwa heshima na utukufu. Anapaswa kuwa na uwezo wa kumwaga ghadhabu yake kwa kuponda waovu mahali pake. Ni kwa kutimiza mahitaji yote yaliyoorodheshwa hapo juu ndipo ingewezekana kwa mwanadamu kujiokoa (Ayubu 40: 8-14).

Lakini, kwa kuwa mwanadamu hana nguvu hii iliyoelezewa na Mungu, hataweza kamwe kujitangaza kuwa mwenye haki au kujiokoa mwenyewe.

Mwana wa binadamu, Yesu Kristo, kwa upande mwingine, anaweza kumtangaza mwanadamu kuwa mwenye haki, kwa sababu Yeye mwenyewe alijivika utukufu na utukufu kwa kurudi utukufu pamoja na Baba "Na sasa, Baba, nitukuze mimi pamoja na wewe, na utukufu ule niliokuwa nao pamoja nawe kabla ya ulimwengu kuwako" (Yohana 17: 5); "Jifunge upanga wako kwa paja, ee shujaa, na utukufu wako na utukufu wako" (Zab 45: 3).

Jaji wa haki

Hatua ya pili katika kuelewa mafundisho ya kuhesabiwa haki ni kuelewa kwamba hakuna njia ya Mungu kutangaza wale ambao wamehukumiwa huru bila hatia. Mungu tu hawezi kuruhusu adhabu iliyowekwa kwa wakosaji itekelezwe kwao.

Mungu hatamtangazi (humhesabia haki) mtu mwovu kuwa mwadilifu kwa sababu sitawahalalisha waovu “(Kut 23: 7).

Mungu huwafanyia waovu kana kwamba alikuwa tu “Haiwezekani wewe kufanya jambo kama hilo, kuua mwenye haki pamoja na mwovu; wacha wenye haki wawe kama waovu, mbali nawe. Je! Jaji wa dunia yote hatatenda haki?” (Mwa. 18:25).

Mungu hatahakikisha kamwe kwamba adhabu aliyopewa mkosaji inapewa mwingine, kama inavyosomeka: “Nafsi itendayo dhambi, itakufa; mwana hatachukua uovu wa baba yake, wala baba hatachukua uovu wa mwana. Haki ya mwenye haki itakaa juu yake na uovu wa mwovu utamwangukia” (Eze 18:20).

Wakati Yesu alimwambia Nikodemo kwamba ni muhimu kwa mtu kuzaliwa mara ya pili, maswali yote hapo juu yalizingatiwa, kwani Yesu alijua vizuri kwamba Mungu huwahi kutangaza wale waliozaliwa kulingana na mwili wa Adamu kuwa huru na hatia.

Wakati kuzaliwa asili, mwanadamu alifanywa mwenye dhambi, chombo cha kukatishwa tamaa, kwa hivyo, mtoto wa ghadhabu na kutotii. Ili kumtangaza mwanadamu kuwa huru kutoka kwa dhambi, lazima afe kwanza, kwani asipokufa hataweza kuishi kwa ajili ya Mungu “Kwa maana yeye aliyekufa amehesabiwa haki juu ya dhambi” (Rum. 6: 7); “Kijinga! kile unachopanda hakifufuki isipokuwa ukifa kwanza” (1Kor 15:36).

Kristo alikufa kwa ajili ya wenye dhambi – mwenye haki kwa ajili ya wasio haki – lakini mtu yeyote asiyekula mwili na kunywa damu ya Kristo hatakuwa na uzima ndani yake, ambayo ni muhimu kwa mwanadamu kushiriki katika kifo cha Kristo.

“Kwa maana Kristo naye aliteswa mara moja kwa ajili ya dhambi, mwenye haki kwa ajili ya wasio haki, ili atupeleke kwa Mungu; ameuawa kwa mwili, lakini amehuishwa na Roho” (1Pe 3:18);

“Basi Yesu akawaambia, Amin, amin, nawaambia, Msipokula nyama ya Mwana wa Mtu na kunywa damu yake, hamtakuwa na uzima ndani yenu” (Yohana 6:53).

Kula mwili na kunywa damu ya Kristo ni sawa na kumwamini (Yohana 6:35, 47). Kumwamini Kristo ni sawa na kusulubiwa pamoja naye.

“Yeyote anayeamini amezikwa pamoja naye na huacha kuishi kwa dhambi na kuanza kuishi kwa ajili ya Mungu na ninaishi, si mimi tena, bali Kristo anaishi ndani yangu; na maisha ambayo sasa naishi katika mwili, naishi katika imani ya Mwana wa Mungu, ambaye alinipenda, akajitoa mwenyewe kwa ajili yangu” (Gal 2:20; Rum. 6: 4).

Mtu anayemwamini Kristo anakubali kwamba ana hatia ya kifo kwa sababu ya kosa la Adamu.

Inakubali kabisa kwamba Mungu ni wa haki wakati anaongea na ni safi wakati anahukumu wazao wa Adamu kuwa na hatia (Zab 51: 4). Anakiri kwamba ni Kristo tu ndiye ana uwezo wa kuunda mtu mpya kwa kufufuka kutoka kwa wafu, ili yule aliyelikwa pamoja naye afufue kiumbe kipya.

Mtu mpya katika Kristo

Hatua ya mwisho katika kuelewa kuhesabiwa haki ni kuelewa kwamba kutoka kuzaliwa upya huja kiumbe kipya aliyeumbwa katika haki ya kweli na utakatifu “Kwa hivyo, ikiwa mtu yeyote yumo ndani ya Kristo, kiumbe kipya ni; mambo ya zamani yamepita; tazama, kila kitu kimekuwa kipya” (2Kor 5:17; Efe 4:24).

Kiumbe huyu mpya ametangazwa kuwa mwadilifu kwa sababu Mungu aliiumba tena kwa haki na bila lawama mbele Yake.

Mtu ambaye anamwamini Kristo ameumbwa tena mshiriki wa tabia ya kimungu (2 Pet. 1: 4), kwa sababu yule mtu wa zamani alisulubiwa na mwili ambao ulikuwa wa dhambi uligeuzwa.

Baada ya kuzikwa na Kristo katika mfano wa kifo chake, mwanadamu anafufua kiumbe kipya “Kwa kujua hili, kwamba mtu wetu wa zamani alisulubiwa pamoja naye, ili mwili wa dhambi ufutwe, ili tusitumikie dhambi tena” (Warumi 6: 6).

Kupitia injili, Mungu sio tu anamtangaza mtu kuwa mwenye haki, lakini pia anaunda mtu mpya mwenye haki. Tofauti na kile anachodai Dk Scofield, kwamba Mungu anamtangaza tu mwenye dhambi kuwa mwenye haki, lakini hamfanyi mwenye haki.

Biblia inasema kwamba Mungu humwumba mtu mpya katika haki ya kweli na utakatifu (Efe 4:24), kwa hivyo, Kuhesabiwa haki kunatokana na tendo la ubunifu la Mungu, ambalo mtu huyo mpya huumbwa mshiriki wa asili ya kimungu. Haki ya kibiblia inahusu hali ya wale ambao wamezalishwa upya kupitia ukweli wa injili (imani): huru kutoka kwa hatia au kulaaniwa.

Hakuna hukumu kwa wale walio ndani ya Kristo. Kwa nini hakuna hukumu? Jibu liko katika ukweli kwamba mwanadamu ‘yuko ndani ya Kristo’, kwa sababu wale walio ndani ya Kristo ni viumbe vipya “KWA hiyo, sasa hakuna hukumu kwa wale walio ndani ya Kristo Yesu, ambao hawaendi kwa mwili, bali kwa Roho” (Warumi 8: 1); “Kwa hivyo, ikiwa mtu yeyote yumo ndani ya Kristo, kiumbe kipya ni; mambo ya zamani yamepita; tazama, kila kitu kimekuwa kipya” (2Kor 5:17).

Kuhesabiwa haki kunatokana na hali mpya ya wale walio ndani ya Kristo, kwa sababu kuwa ndani ya Kristo ni kuwa kiumbe kipya “Na ikiwa Kristo yu ndani yako, mwili ni kweli umekufa kwa sababu ya dhambi, lakini roho huishi kwa sababu ya haki. Na ikiwa Roho wa yeye aliyemfufua Yesu kutoka kwa wafu anakaa ndani yenu, yeye aliyemfufua Kristo kutoka kwa wafu ataihuisha

pia miili yenu inayofa na Roho wake akaaye ndani yenu” (Rum. 8: 10-11).

Toa swali la mtume Paulo: “Kwa maana ikiwa sisi, ambao tunatafuta kuhesabiwa haki katika Kristo, sisi pia tunapatikana kuwa wenye dhambi, je! Kristo ni mhudumu wa dhambi? La hasha” (Gal 2:17).

Sasa Kristo ni mhudumu wa haki, na kwa vyovyote vile sio mhudumu wa dhambi, kwa hivyo, yule aliyehesabiwa haki na Kristo haipatikani kuwa mwenye dhambi, kwani amekufa kwa dhambi “Kwa maana yeye aliyekufa amehesabiwa haki kutoka kwa dhambi” (Rum. 6: 7).

Wakati mtume Paulo anasema: ni Mungu anayewahesabia haki! “Ni nani atakayeleta mashtaka dhidi ya wateule wa Mungu? Ni Mungu anayewahesabia haki” (Rum. 8:33), alikuwa na hakika kabisa kwamba haikuwa suala la kiuchunguzi, kwa sababu kortini anatangaza tu ni nini, kwani hawana uwezo wa kubadilisha hali ya wale wanaofika mbele ya majaji.

Inaposemwa kwamba “ni Mungu anayehesabia haki”, mtume Paulo anaonyesha nguvu ya Mungu inayounda mtu mpya. Mungu anamtangaza mwanadamu kuwa mwenye haki kwa sababu hakuna hukumu kwa wale ambao ni viumbe vipya. Mungu hakuhamisha hali ya yule mzee kwenda kwa Kristo, lakini mtu huyo wa zamani alisulubiwa na kufutwa, ili kwamba kutoka kwa wafu wafu viumbe vipya waliokaa ambao wameketi pamoja na Kristo kwa utukufu wa Mungu Baba, na hakuna hukumu inayowazuia.

Wakristo wametangazwa kuwa wenye haki kwa sababu wamefanywa wenye haki (dikaioñ) na nguvu iliyo katika injili, ambayo kwayo mtu ni mshiriki wa mwili wa Kristo, kwani alikufa na kufufuka na Kristo kama mtakatifu, asiye na lawama na asiye na lawama mwili wake, kwa mauti, ili awalete nyinyi mtakatifu, bila lawama na bila lawama” mbele zake” (Kol 1:22; Efe 2: 6; Kol 3: 1).

Wakati Paulo anasema, “Kwa sababu wewe tayari umekufa, na

maisha yako yamefichwa pamoja na Kristo katika Mungu” (Kol 3: 3), inamaanisha kwamba Mkristo amehesabiwa haki kutoka kwa dhambi, ambayo ni, amekufa kwa dhambi (Rum. 6: 1 – 11), na ninaishi kwa ajili ya Mungu “Kwa hivyo tulizikwa pamoja naye kwa kubatizwa katika kifo; ili kama Kristo alivyofufuliwa kutoka kwa wafu, kwa utukufu wa Baba, vivyo hivyo na sisi tuenende katika uzima mpya” (Rum. 6: 4).

Yesu alitolewa na Mungu afe kwa sababu ya dhambi ya ubinadamu, kwa sababu ni muhimu kwa wanadamu kufa kwa dhambi ili kuishi kwa Mungu. Ndio maana Kristo Yesu alifufuka, ili wale wanaofufuka pamoja Naye watangazwe kuwa wenye haki. Bila kufa hakuna ufufuo, bila ufufuo hakuna haki “Ni nani aliyetolewa kwa ajili ya dhambi zetu, akafufuka kwa kuhesabiwa haki kwetu” (Rum. 4:25).